

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 42/2568

คำวินิจฉัยที่ 42/2568 ศาลจังหวัดศรีสะเกษ ศาลผู้ส่งความเห็นศาลปกครองอุบลราชธานี ศาลผู้รับความเห็นบริษัท
อ. จำกัด โຈທ໌ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ 1 กับพวก รวม 4 คน จำเลย

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้ บริษัท อ. จำกัด โຈທ໌ ยื่นฟ้อง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ 1 นางสาว พ. กับพวก ซึ่งเป็น
เอกชน เป็นจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 อ้างว่า จำเลยที่ 1 ได้มีประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ เรื่อง
ประกวดราคาซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์ด้วยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-
bidding) จำนวน 14 รายการ และโจทก์ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้ชนะการประกวดราคา ต่อมาจำเลย
ที่ 1 ทำสัญญาซื้อขาย ซื้อครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์จากโจทก์ จำนวน 14 รายการ โดย
โจทก์จะต้องส่งมอบสิ่งของที่ซื้อขายให้แก่จำเลยที่ 1 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โจทก์ได้นำ
หลักประกันเป็นเงินสด 84,950 บาท มามอบให้แก่จำเลยที่ 1 เพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตาม
สัญญา หลังจากลงนามในสัญญา โจทก์ได้มีหนังสือส่งมอบครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์ 14
รายการตามที่ระบุในสัญญาให้แก่จำเลยที่ 1 แต่จำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ซึ่งเป็นกรรมการตรวจรับครุภัณฑ์
กระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตรวจรับสินค้าของโจทก์ล่าช้าไม่เป็นไป
ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารครุภัณฑ์ภาครัฐ พ.ศ. 2560
และนำครุภัณฑ์บางรายการไปใช้โดยไม่ทำการตรวจรับและไม่ชำระเงิน ต่อมาจำเลยที่ 1 มีหนังสือ
แจ้งผลการพิจารณาตรวจรับครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์โดยจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 ได้ตรวจรับ
ครุภัณฑ์บางรายการและเบิกจ่ายเงินให้โจทก์แล้ว แต่ไม่ตรวจรับครุภัณฑ์ 3 รายการ โดยให้เหตุผล
ว่าคุณลักษณะไม่ถูกต้องตามสัญญา โจทก์มีหนังสือชี้แจงแล้ว แต่จำเลยทั้งสี่เพิกเฉยไม่ยอม
ตรวจรับครุภัณฑ์ดังกล่าว ต่อมาจำเลยที่ 1 มีหนังสือบอกเลิกสัญญา และมีคำสั่งให้โจทก์เป็นผู้ทิ้ง
งาน ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย จำเลยที่ 1 ไม่มีสิทธิบอกเลิกสัญญา ไม่มีสิทธิยึดหลักประกัน
และไม่มีสิทธิแจ้งขึ้นบัญชีว่าโจทก์เป็นผู้ทิ้งงาน

คำพิพากษา

ขอให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันชำระค่าเสียหายเป็นเงินค่าครุภัณฑ์ 3 รายการที่ไม่ตรวจรับ ให้จำเลยทั้งสี่
ร่วมกันชดเชยค่าเสียหายจากการจ่ายเงินล่าช้า และให้จำเลยที่ 1 คืนเงินค้ำประกันสัญญา และ
ยกเลิกคำสั่งว่าโจทก์ทิ้งงาน จำเลยทั้งสี่ยื่นคำร้องโต้แย้งเขตอำนาจศาลว่า เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับ
สัญญาทางปกครองอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ศาลจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า
คดีพิพาทเกี่ยวกับการซื้อขายครุภัณฑ์วิทยาศาสตร์และการแพทย์ระหว่างโจทก์และจำเลยทั้งสี่เป็น
ข้อเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่ง ส่วนคำขอที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ 1 ยกเลิกคำสั่งว่าโจทก์ทิ้งงาน เป็น
คำฟ้องคำขอต่อเนื่องมาจากคำขอหลักในเรื่องสัญญาซื้อขาย ศาลยุติธรรมจึงมีอำนาจพิจารณา
พิพากษาเช่นกัน คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ศาลปกครองอุบลราชธานี
เห็นว่า เฉพาะคำฟ้องในส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยที่ 1 ยกเลิกคำสั่งว่าโจทก์ทิ้งงานเป็นคดีพิพาท
เกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
ตามมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
พ.ศ. 2542 ข้อหานี้จึงเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง คณะกรรมการฯ

พิจารณาแล้วเห็นว่า โจทก์ฟ้องคดีนี้โดยมีเจตนาให้จำเลยทั้งสองชดใช้ค่าเสียหายอันเนื่องมาจากการบอกเลิกสัญญา ค่าเสียหายจากการกระทำละเมิดจึงไม่ตรวจรับครุภัณฑ์ ตรวจรับครุภัณฑ์ล่าช้า และให้จำเลยที่ 1 คืนเงินค้ำประกันสัญญา คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญา โดยที่ศาลยุติธรรมและศาลปกครองมีความเห็นพ้องกันว่าสัญญาพิพาทเป็นสัญญาทางแพ่ง คดีจึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ส่วนที่โจทก์ขอให้เพิกถอนคำสั่งของจำเลยที่ 1 ที่ให้โจทก์เป็นผู้ทำงานเป็นเพียงคำขอที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากการวินิจฉัยประเด็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางแพ่งจึงเป็นประเด็นเกี่ยวพัน และควรได้รับการพิจารณาในศาลระบบเดียวกัน คดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/42/2568>